

סגן דויטש איתן

985309

בן יהודה וקלרה

נולד ב- א' באדר ב' תש"ח 12.3.1948

התגייס באוגוסט 1966

שרת בגדוד "ניצני הגולן" (בא"ח 1)

נפל ב-ג' תמוז תשכ"ט 19.6.1969

בעת מילוי תפקידו.

דויטש, איתן

בן קלרה ויהודה. נולד ביום א' באדר ב' תש"ח, 12.3.1948, בוגרב שבמועצה אזורית. לפני שמלאה לו שנה עלה עם משפחתו ארצה. הוא למד בבית הספר היסודי "קרית עמל" ובבית הספר התיכון על שם חיים גרינברג בקריית טבעון. איתן היה בעל כושר גופני רב והצטיין בענפי ספורט שונים וביניהם שחייה. ארבע שנים היה שחקן בקבוצת הכדורסל של "הפועל" קריית טבעון. איתן גייס לצה"ל באוגוסט 1966 והתחיל לעלות בסולם הדרגות עד שהגיע לדרגת סרן. ביום ג' בתמוז תשכ"ט, 19.6.1969, בטרם סיים את שירות החובה שלו, נפל בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בחיפה.

חברו הטוב כתב עליו: "לי היה איתן מפקד אולם קודם כל חבר. זכיתי לעבוד עמו ולחיות אתו, קרוב אליו, כמה חודשים. היו אלה חודשים ארוכים ומלאי מתח בקו האש עם הירדן. נהניתי להיות במחיצתו וראיתי בו דוגמא של מפקד טוב. הוא ידע להסתדר ולהתנהג יפה עם חייליו הרובאים, חיילים שלא היה קל לפקד עליהם.. החיים המשותפים והתנאים שהכתיבו קרבה רבה בין אנשי המוצב הביאו אותנו לשיחות קרובות מאוד. משיחות אלו למדתי להכיר את איתן, הוא סיפר לי רבות על תכניותיו לעתיד וזכורני כיצד היה מתמיד כבר אז בלימוד השפה האיטלקית, כדי שיוכל לצאת לאיטליה ללמוד רפואה בתום השירות. היה בו באיתן קסם אישי רב והליכותיו היו אנושיות, כך שבתוכניותיו אלו ידע לקנות את לב חייליו, להפעילם ולהביאם לביצוע פקודותיו, לא רק מתוך שהוא מפקדם אלא מתוך הכרה ורצון".

"יהי זכרו ברוך"

באימון ושגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרת אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם הייתה ב"אימון ושיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים לרגילה לנופש ולתעסוקה, לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, וכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה או במרדפים, במבצע ליטאני או שלג במלחמת לבנון או בשטחים, אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וסיור האלים, על התצפית והמערב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התרבות והאחוזה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה בגדוד ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ והמ"מ הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוננות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזיכרונות את ה"קטבג" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה ואין ספור חוויות...

על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממטווח, מעשרות אימונים, אימון יבש ורטוב, אימון הפרט, ואימון החטיבה, אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה, ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים" וקפל"ד. עם השכפ"ץ וה"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי, "עוזי" "סטן" "צ'כי" "אפ אן" "וגליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות בגולני פירושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את "הכומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב" עורב" בפלוגת הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פירושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל" קבלת הכומתה"... להיות בגולני פירושו לעמוד דום "כמו חיל" כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זיכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

איתן בילדותו

ביתו של איתן ברחוב העמק

איתן בבית הספר

ילדי משפחת דויטש

איתן עם חברתו ציפי

אימונים של החטיבה בתקופת שירותו של איתן

ועוד אימונים...

בעת שירותו

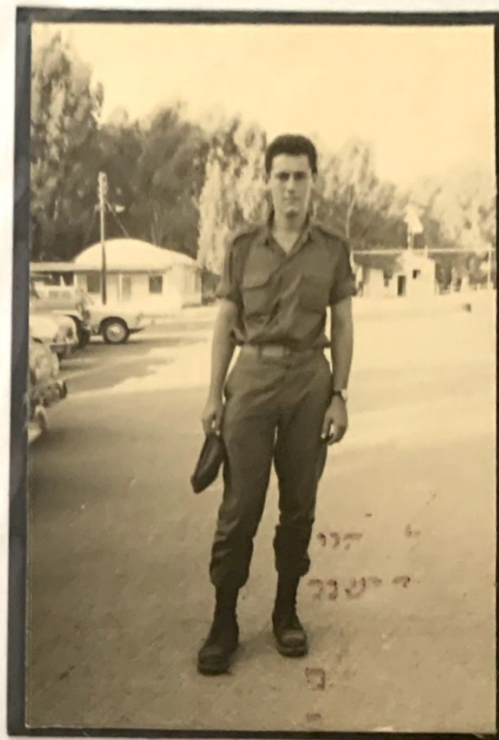
איתן על הנגמ"ש במסדר הניצחון של
גולני בקוניטרה אחרי מלחמת ששת
הימים

איתן בפתח אוהל 2 של מחלקה 4 בקורס
מ"כים בג'וערה

איתן בתקופת שירותו

אני רואה אותך מסתער,
את רוח ההקרבה שלך,
את ז'מותר הגבוהה
ואת הצדק הניכט מעיניך החומות.

אני רואה אותך צוחק,
מלא חיים.

רואה אותך מלא נעורים.
וירי קצרה מלהביע את
שפע רגשות לבי.

אבר לי חבר לעד,
החבר היקר שעל משמר
הארץ נפל.

אני רואה אותך מסתער
מראה זה לא ישכח ממני לעולם.

אפרים

תצלום של סגן איתן דויטש ז"ל

(צולם על-ידי זאב שרון)

התמונה צולמה בשעת מנוחה באוהל "המגורים" בצהרי יום קיץ חם
בקיץ 1968

במוצב "נקניק" שליד קיבוץ טירת-צבי שבעמק הירדן
בתקופת ההתשה.

בלילות לא ישנו באוהל אלא על האדמה לשולי תעלות הקשר.
סגן איתן היה מפקד המוצב.

החיילים והסגל היו מהמחלקה המסייעת של גדוד 13

נסרק מאלבום התמונות

זאב שרון

יולי 2008-06-26

